

Begrundelse

Her tænkes især på rettighederne i artikel 8 og 12 om henholdsvis ret til respekt for sit privatliv og familieliv og giftefærdige mænds og kvinders ret til at indgå ægteskab og stifte familie i overensstemmelse med de nationale love. Disse rettigheder skal sikres uden forskelsbehandling på grund af formueforhold, og spørgsmålet er, om de reelt bliver sikret, når der skal stilles en anfordringsgaranti, som kan diskriminere de mindrebemidlede.

Svar (17/5 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14 skal nydelsen af konventionens rettigheder og friheder sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Artikel 14 udgør ikke et selvstændigt forbud mod diskrimination, men er accessorisk knyttet til de af menneskerettighedskonventionen beskyttede rettigheder. Det betyder, at bestemmelsen kun kan påberåbes i sammenhæng med en af de i konventionen eller tillægsprotokollerne hertil nævnte materielle rettigheder. Forbudet mod diskrimination gælder således bl.a. i sammenhæng med konventionens artikel 8 om retten til respekt for privatlivet og familielivet og artikel 12 om retten til at gifte sig og stifte familie.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har anerkendt det almindelige internationale princip om, at de enkelte lande har en generel kompetence til at kontrollere udlændinges adgang til ophold i landet. Kompetencen skal dog udnyttes med respekt af bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Artikel 8 indebærer ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring og sikrer således ikke en ret til at vælge, i hvilket land et familieliv skal optages. En pligt for landet til at tillade familiesammenføring vil som udgangspunkt kun foreligge, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke

har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 4, skal en tilladelse til ægtefællesammenføring, medmindre ganske særlige grunde afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. (nu 53.096,00 kr.) til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 4, blev indført ved lov nr. 365 af 6. juni 2002. Det fremgår af forarbejderne til loven, at der skal gøres undtagelse fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse, hvis ægtefællesammenføring skal tillades som følge af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

I tilfælde, hvor det vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 at nægte tilladelse til ægtefællesammenføring, vil der således *ikke* blive stillet krav om økonomisk sikkerhedsstillelse. Det gælder uanset den herboende persons statsborgerskab, etniske oprindelse, formueforhold m.v.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 12 har giftefærdige mænd og kvinder ret til at indgå ægteskab og stifte familie i overensstemmelse med de nationale love om udøvelsen af denne ret.

Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse ved ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 4, sætter ingen grænser for adgangen til at indgå ægteskab eller stifte familie.

Udlændingelovens § 9, stk. 4, er på den baggrund efter min opfattelse i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder diskriminationsforbudet i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14, jf. artikel 8.

Spm. nr. S 3614

Til undervisningsministeren (30/4 04) af:
Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvor stort et beløb gymnasieelever bliver opkrævet i egenbetaling om året – fordelt på amter?«